

Parohia „Înălțarea Domnului”

Str. Grădiniței 1, Pașcani, jud. Iași
@ inaltareadomnului.pascani@gmail.com
Preot Pavel Postolachi ☎ 0745 644 256
Preot Marius Tabarcea ☎ 0745 776 456

Bucurați-vă!

„Bucurați-vă în nădejde; în suferință fiți răbdători; la rugăciune stăruiiți.” (Romani 12, 12)

Anul II (2021) • Nr. 10 (15) • 21 Martie

Publicație editată și distribuită gratuit de Parohia „Înălțarea Domnului” Pașcani, Protopopiatul Pașcani

Calea spre mântuire

Veniți să vă spovediți!

Părintele Gheorghe Calciu

”Știți că în Biserica Ortodoxă nimeni nu se împărtășește fără post și fără spovedanie. Dorința și îndemnul meu din inimă și de la Dumnezeu este: postiți, curățiți-vă sufletul și inima, iertați și cereți iertare, spovediți-vă și primiți cu cinste și cu vrednicie Trupul și Sângele Domnului, fiindcă spune Sfântul Apostol: „Cine mănâncă Trupul și bea Sângele Domnului Iisus Hristos fără vrednicie, osândă sieși mănâncă și bea”.

Postul Mare, urcuș spre Înviere

Fără icoană nu există Ortodoxie

Arhimandritul Teofil Părăian

Eu sunt într-o biserică plină cu icoane. Nu există Ortodoxie fără icoane și nu există Ortodoxie fără cultul icoanelor. Cineva ar putea zice că icoanele sunt doar niște imagini care creează o atmosferă. Este adevărat acest lucru, însă icoanele nu reprezintă numai atât. Icoana este o prezență harică, o prezență a acelor înfățișări pe icoană: ea ne pune în legătură cu persoana care este în icoană. De aceea, în Ortodoxie există o cinstită a icoanelor în legătură cu cinstita persoanelor de pe icoane.

La slujbă noi zicem, în fața icoanei Domnului Hristos: „**Prea Curatului Tău chip (vorbit cu Domnul Iisus, nu cu chipul) ne închinăm, Bunule (Bunul fiind Domnul Hristos), cerând iertarea greșelilor noastre, Hristoase Dumnezeule. Că de voie bine ai voit a Te sui cu trupul pe cruce, ca să mântuiești din robia vrăjmașului pe cei ce i-ai zidit. Pentru aceasta, cu mulțumire strigăm Ție: Toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, Cel ce ai venit să mântuiești lumea.**”

Aceasta este o alcătuire care pune în evidență chipul Domnului Hristos, în legătură cu Domnul Hristos. Aceasta este concepția ortodoxă. Deci, eu mă apropiu de icoana Mântuitorului, sărut icoana Mântuitorului ca și când

aș săruta pe Domnul Hristos Însuși, și aceasta o primește Domnul Hristos ca o cinstită din partea mea, a credinciosului ortodox.

La fel se întâmplă și cu icoana Maicii Domnului, la fel și cu icoanele sfinților lui Dumnezeu. Numai că icoana are valoare numai pentru cine o vede. Cei ce nu văd icoana știu doar că ea este un obiect sfințit, că este pusă acolo spre sfințire, și o cinstesc fără a avea însă impresia pe care o are cel ce vede icoana.

DUMINICA
ÎNTÂI DIN
POST

Chemarea lui Natanael

Taina lui Natanel

Din Evanghelia de astăzi reiese că Filip l-a convins pe Natanael de mesianitatea lui Iisus și de calitatea Sa de profet, dar numai până la un punct. Când a auzit că este fiul unui tâmplar pe nume Iosif și că locuiește în neînsemnatul târgușor Nazaret, Natanael a vrut să vadă cu proprii săi ochi și să obțină niște dovezi mai convingătoare. Ca bun credincios iudeu și cercetător asiduu al Sfintei Scripturi, Natanael știa profețiile care vesteau clar că Mesia se va naște în Betleemul Iudeii, și nicidecum în Nazaret. Fără alte explicații, Filip îl invită să vină la Domnul și să-L vadă cu proprii săi ochi.

Când l-a văzut pe Natanael venind la Sine, Iisus a zis despre el: „Iată, cu adevărat, israelit în care nu este vicleșug!”. Nici că se putea un compliment mai frumos și mai dorit pentru un fiu al lui Israel și pentru orice om. Prin aceste cuvinte Iisus n-a căutat să-l măgulească pe viitorul ucenic ca să-l câștige pentru cauza Sa, ci pur și simplu i-a dovedit că este cu adevărat marele profet și Mesia, Fiul lui Dumnezeu și că în această calitate cunoaște în chip desăvârșit alcătuirea firii noastre. Dar nu aceste cuvinte l-au copleșit pe Natanael care întrebă cu uimire: de unde mă cunoști?, ci cele pe care le va auzi în continuare. Hristos îi spune că îi cunoaște nu doar taina inimii, ci și marea taină a vieții sale când zice: „Mai înainte de a te fi chemat Filip, te-am văzut când erai sub smochin”. La aceste vorbe, Natanael pare copleșit de uimire, deoarece aude pentru prima dată, de la un străin, marea taină a vieții lui. Fiecare om poate avea o taină a vieții lui pe care o știe numai Dumnezeu, întrucât omul, în sine, este o taină de nedeslușit pentru semenii săi. Realizând, deci, că numai Dumnezeu putea cunoaște atât de bine marea taină a vieții sale, Natanael acum exclamă cu entuziasm sfânt: „Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!”.

Buna Vestire – cea mai veche sărbătoare închinată Maicii Domnului

Cătălin Acasandrei | Doxologia.ro

În fiecare an, pe 25 martie, credincioșii prăznuiesc cea dintâi sărbătoare închinată Maicii Domnului: Buna Vestire sau Blagoveștenia, cum mai este numită în popor.

Buna Vestire este cea dintâi sărbătoare confirmată în documente, dintre cele închinată Maicii Domnului. În primele secole creștine, sărbătoarea Bunei Vestiri avea un caracter local, iar data de prăznuire varia. Astfel, unii o sărbătoreau în ajunul Bobotezei (5 ianuarie), iar în unele Biserici din Apus, precum cele din Spania, Galia și Milano, Buna Vestire era sărbătorită în data de 18 decembrie. În secolele IV-V, eretici precum Colliridienii și Nestorienii înjoseau ființa Fecioarei Maria și contestau dogma Întrupării Mântuitorului. De aceea, Biserica „a mărit solemnitatea acestei sărbători, în contra acelor eretici, și a împodobit-o cu cântări, cuvântări și privegheri de noapte. Mai târziu, serviciul divin al acestei zile s-a îmbogățit cu imnele de bucurie făcute de Ioan Damaschn, Teofan, Mitropolitul Niceei și alți imnologi mari”, după cum afirmă liturgistul Badea Cireșanu.

Temeiul scripturistic al acestui praznic îl găsim în Evanghelia după Sfântul Apostol și Evanghelist Luca. Spre deosebire de ceilalți evangheliști, Luca nu începe relatarea Evangheliei sale cu Nașterea sau Botezul Domnului, ci cu alte două evenimente, petrecute înaintea acestora: vestea nașterii Sfântului Ioan Botezătorul și Buna Vestire. Citim, astfel, în primul capitol, că la șase luni după zămislirea Sfântului Ioan Botezătorul, Arhanghelul Gavriil a fost trimis din nou pe pământ spre a duce veste, de această dată în orașul Nazaret din Galileea, la o fecioară pe nume Maria:

Și intrând îngerul la ea, a zis: „**Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei. Iar ea, văzându-l, s-a tulburat de cuvântul lui și cugeta în sine: Ce fel de închinăciune poate să fie aceasta? Și îngerul i-a zis: Nu te teme, Marie, căci ai aflat har la Dumnezeu. Și iată vei lua în pântece și vei naște fiu și vei chema numele lui Iisus**” (Luca 1, 28-31).

Cu toate că, în Sfânta Scriptură, nu găsim niciun indiciu legat de locul în care se afla Maica Domnului în momentul Bunei Vestiri, s-a transmis până în zilele noastre tradiția locală conform căreia Fecioara era la fântâna din apropierea casei unde locuia, pentru a scoate apă. Astăzi, această fântână este alimentată cu apă din izvorul Maicii Domnului, aflat sub Biserica închinată Sfântu-

lui Arhanghel Gavriil.

Praznicul Bunei Vestiri este sărbătorit în fiecare an în Postul Mare și este consemnat în calendarul ortodox cu dezleagare la untdelemn, vin și pește, indiferent în ce zi ar cădea. **Părintele Nicolae Necula** spune că permisiunea consumului de carne de pește în timpul postului este „o derogare pentru cei ce se ostenesc, nu o hrană permanentă, zilnică. Prin compoziția chimică, această carne se deosebește de cea a animalelor sau a păsărilor dinafara mediului acvatic”.

În plan liturgic, sărbătoarea Bunei Vestiri a fost cinstită de-a lungul timpului prin cântări și imne alese, dintre care o importanță deosebită o are Acatistul Bunei Vestiri. Acesta a fost închinat Maicii Domnului, ca laudă și mulțumire pentru eliberarea miraculoasă a Constantinopolului în urma unei invazii a perșilor și avarilor, în anul 626 și este prototipul tuturor acatistelor pe care le cunoaște Biserica noastră.

De altfel, însăși denumirea de **akatistos** (ακαθιστος) vine din limba greacă, fiind rezultat prin adăugarea negației a la verbul **katizo** (καθίζω), care înseamnă a sta jos, pentru a se arăta că în timpul acestei cântări nu se stă jos, ci în picioare.

Praznicul Bunei Vestiri a fost legat în mod direct, încă din cele mai vechi timpuri, de data Nașterii Mântuitorului, aflându-se exact la nouă luni înainte de Crăciun. Cele două sărbători nici nu ar putea fi gândite separat, Nașterea fiind urmarea firească a Bunei Vestiri, fiecare dintre ele constituind, în felul său, începutul mântuirii neamului omenesc.

Buna Vestire înseamnă, dincolo de toate aceste informații, **bucurie** – primul cuvânt pe care Arhanghelul Gavriil l-a rostit atunci când a venit să-i aducă Fecioarei Maria vestea cea bună:

„**Și intrând îngerul la ea, a zis: Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei**” (Luca 1, 28).

De aceea, în fiecare an, în preajma acestui praznic împărațesc închinat Maicii Domnului, suntem chemați să ne bucurăm și noi, purtând în suflete nădejdea sfântă a mântuirii.

10 îndemnuri pentru cea de-a doua săptămână a Postului Mare

1 Gospodarul își păzește de păsări țarina însământată, și de omizi livada și își păzește de fiare stâna, dar nimic altceva nu își păzește gospodarul precum casa de tâlhari, de foc, de ape, de fulgere, și de toată necurăția. Ce e casa pentru gospodărie, este inima pentru om. Pentru acesta s-a zis: „Mai înainte de toate cele ce se păzesc, păzește-ți inima.”

2 Precum e sufletul în inimă, așa e în tot omul. Dacă apa în izvor este sărată, este sărată și în râu; dacă e dulce în izvor, va fi dulce și în râu. Cum e izvorul, așa-i și vărsarea râului.

3 Dacă șarpele te mușcă de deget, otrava lui n-ar lucra, dacă sângele n-ar duce-o la inimă. Când doctorul pune pe deget un leac, leacul nu ar ajuta dacă sângele nu l-ar duce la inimă. La inimă ajung și otrava, și leacul. Tot ce otrăvește viața și tot ce lecuiește viața trebuie să ajungă la inimă și să treacă prin inimă.

4 Acolo unde este centrul sistemului circulator sanguin trupesc, acolo este și centrul sistemului circulator duhovnicesc. Inima trupească este organ al inimii duhovnicești. Și chiar dacă asta este realitatea, totuși și această realitate e o mare taină.

5 Fericit este cel ce mai puțin cercetează tainele ființei lui Dumnezeu și mai mult ascultă de poruncile lui Dumnezeu și mai mult simte iubirea lui Dumnezeu în inima lui!

6 Sufletul este înveșmântat în porfira sângelui. Precum un pai poate molipsi și strica sângele, așa și un singur cuvânt, o singură privire, un singur gând poate molipsi și strica sufletul.

7 De aceea, să ascuți de doctorul omenesc când te învață: Îngrijește-te de sângele tău! Dar cu atât mai mult, să ascuți de Doctorul Dumnezeu când îți poruncește: Mai înainte de toate cele ce se păzesc, păzește-ți inima, căci din ea izvorăște viața.

8 Când șarpele mușcă mâna, mâna se leagă cu un garou, ca sângele otrăvit din mână să nu se ducă în inimă și să strice izvorul sângelui. Când auzi un cuvânt rău, astupă-ți auzul, ca otrava cuvântului să nu coboare până la inima ta și să nu strice izvorul vieții tale, fiul meu!

9 Când vine bogăția, nu îți lipi inima de ea, spune Înțelepciunea în Cartea Vieții. Îngrădește-ți inima de bogăție cu un gard înalt până la ceruri, ca inima ta neîntinată și curată să se păzească pentru Cel ce o caută zicând: Fiule, dă-mi inima ta!

10 Dacă împărățești asupra patimilor, atunci ești un împărat adevărat.

(Sfântul Nicolae Velimirovici)